

Derfor er det vigtigt, at politikere og alle andre igen og igen og igen tilkendegiver, at det er ikke en gruppe, der bliver overset, at det er en gruppe, der skal hjælpes på alle mulige måder, hvad enten det er de sindslidende selv, eller det er deres pårørende, og at der er vilje her i Tinget til at gå i spidsen med at rejse debatten. For hver eneste gang den debat bliver rejst, hver eneste gang den bliver nævnt, er den med til at give ryggrad til nogle mennesker, der sidder i situationen, mennesker, der ved, hvor usselt vi har behandlet den gruppe mennesker i det danske samfund. Hver eneste gang giver det nogle af dem ryggrad til at stille sig op og sige: Der er nogen, der tror på os og vil gøre noget ved det. Lad os så gøre det i fællesskab. Derfor skal jeg da også takke fru Pia Christmas-Møller for det arbejde, hun gør i § 71-udvalget, som jeg bestemt synes er til stor gavn, også for denne sag.

Jeg vil også godt, når jeg er i takkeafdelingen, sige tak til erhvervslivet. Jeg synes, at erhvervslivets meldinger i den sidste fase af forhandlingerne om finansloven var meget, meget flotte, nemlig erhvervslivets meget kraftige markering af, at det, man ønskede i det danske samfund, var et forlig, og at det var et forlig mellem borgerlige partier og Socialdemokraterne. Det blev gentaget fra en lang række af de store organisationer. Det var dejligt, at de kom på banen; det var ansvarligt af dem at gøre det.

De gør det også med fuld ret, for sandheden er jo, at skal vi have det danske velfærdssamfund til at fungere, så skal vi have et velfungerende erhvervsliv. Det er erhvervslivet, der skal tjene alle de penge hjem, som vi andre så kan bruge bl.a. i forbindelse med velfærdssamfundet, som vi er sat til at administrere.

Men forudsætningen for et velfungerende erhvervsliv er nu altså engang, at der er politisk stabilitet, og det er her, jeg så godt vil vende tilbage til den grundtanke, som CD jo altid har haft: Hvorfor er det så vigtigt, at Socialdemokraterne og de borgerlige samarbejder? Jo, det er vigtigt, for det danske samfund er ikke et modsætningsssamfund, hvor den ene halvdel af den danske befolkning står og slår den anden halvdel af den danske befolkning oven i hovedet.

Det danske samfund er et samarbejdssamfund, hvor vi i fællesskab forsøger at løse problemerne, for det giver os mulighed for at planlægge. Hvordan i alverden ville erhvervslivet, hvordan ville investorer, hvordan ville det

offentlige, hvordan ville private mennesker overhovedet planlægge, hvis de ikke anede, hvordan den politiske dagsorden var om to år eller tre år?

Og med al mulig risiko for at genere mine socialdemokratiske venner, måske også mine konservative, vil jeg sige, at man jo må erkende, at forskellen på den borgerlige Schlüterregering og den nuværende regering for en meget, meget stor del er lig nul, at det grundlæggende i politikken er det samme, og at retningen er den samme. Så kan det godt være, man kan slås om de yderste 10 pct., men sandheden er jo, at hele fundamentet for den tidligere og den nuværende regering er ens, og det opfatter vi i modsætning til venstrefløj og højrefløj, og hvad ved jeg, rent faktisk som en styrke, for det gør, at selv et regeringsskifte vil bringe meget, meget få ændringer i forhold til den nuværende regering. Det er det, man sikrer, når de borgerlige og Socialdemokraterne er i regering.

Men så må jeg jo nok egoistisk som CD'er sige, at vi altså har lært, at det åbenbart er lettere at få CD's og de borgerliges synspunkter igennem med en socialdemokratisk ledet regering, end det er med en borgerligt ledet regering. Vi må jo erkende, at nogle af de ting, man bryster sig af i dag med formueskat og standardfradrag, og hvad ved jeg, havde vi ikke en chance for at komme igennem med, dengang vi selv sad i en firkloverregering. Men vi er meget glade og tilfredse med, at det kan lade sig gøre med den nuværende regering, og det viser jo i øvrigt, at alle angreb på Socialdemokratiet for at være lavet af beton, og hvad ved jeg, er helt urimelige.

Næ, vi skal altså have det samarbejde, der ligger. At S og K med to midterpartier har fundet sammen, synes jeg er godt. Det er altså det, der respekterer konsensus, det er det, der respekterer samarbejdslinjen, og det er godt for det danske samfund. Rundt om i det danske samfund behøver man ikke at frygte fremtiden. Man har en finanslov, man kan være bekendt, man har en finanslov med ingredienser, som bestemt er ting, som vi gerne vil have gennemført, og man har en finanslov, der sikrer, at både opsvinget og den positive økonomiske linje kan fortsætte.

Så kan man jo spørge: Hvad er det, der skaber alt det her?

Jeg vil godt slutte med at sige, at jeg meget respekterer Det Konservative Folkepartis vanskelige beslutning i de sidste timer af forhand-